

Mens van je dromen

Tekst: Tim van Beek
Melodie: Down yonder green valley

Van verre gekomen de mens van je dromen,
geslachten geleden een heel pril begin.
De moeders van buiten die deden ontspruiten
een stamboom vol leven, een lang verwacht kind.
Want een zoon is gegeven, een koning van vrede,
een eeuwige vader, een raadsman voorgoed.
Nu Tamar blijft hopen en Rachab geloven,
waar Ruth blijft vertrouwen, Batseba bemint.

Een mens als een keizer beveelt, is een eiser
die graag weer geniet van zijn macht van 't getal.
Kan hij dan niet weten, of is hij vergeten,
dat macht licht verbleekt voor de heer van 't heelaal?
Maar een zoon is gegeven, een koning van vrede,
een eeuwige vader, een raadsman voorgoed,
die omziet naar kleinen. Hij noemt hen de zijnen
die leven in eenvoud, die delen hun goed.

Van verre gekomen, geen reis van je dromen,
geen plaats om te zijn daar, dat huis van vertier.
De rand van het leven, door rotsen omgeven,
zo diep in het duister; verwacht, maar niet hier
dat een zoon is gegeven, een koning van vrede,
een eeuwige vader, een raadsman voorgoed.
De hemel gaat open de mens mag weer hopen:
een kind weidt de wolf en het lam met plezier.

Het woord komt tot leven, aan mensen gegeven
als licht in het duister, een ster in de nacht.
Het zal bij ons komen, wil onder ons wonen,
breekt door als een kind met onstuitbare kracht.
Want een zoon is gegeven, een koning van vrede,
een eeuwige vader, een raadsman voorgoed.
Hij is in het heden vanuit het verleden,
komt, levend in liefde, met schuldloze macht.